

[Glistrup.]

lige skatteydere, dem, der tilfældigvis er kommet inden for en sådan ordning. Om det så er i forholdet mellem lønmodtagere eller selvstændige erhvervsdrivende, mellem erhvervsaktive og erhvervspassiv, mellem lønmodtagere i den ene virksomhed og i den anden virksomhed inden for forskellige afdelinger i den pågældende virksomhed, giver det kun skævheder og urimeligheder, og det bliver fuldstændig tilfældigt, at nu får altså hr. Petersen oppe på 3. sal til venstre, fordi han tilfældigvis er inde under en sådan ordning, råd til at købe sig en lidt større bil end ham, der bor 3. sal til højre, hvor hr. Nielsen ikke er inde under en sådan ordning. Det er sådan, det kommer til at virke i praksis.

For det tredje indeholdes der nogle af de mere afskrækkende ting om, hvordan arbejdet foregår i praksis, i de ord, som ministeren citerede, nemlig at det skal være ordninger efter retningslinjer, som er godkendt af finansministeren. Bevares, ministeren gav os den trøst, at det fremover ikke skulle være finansministeren, men skatte- og afgiftsministeren i stedet for. Jeg må indrømme, at vi ikke har noget erfaringsgrundlag for, hvordan sagerne så vil blive behandlet. Men hvis de ikke bliver behandlet væsentlig anderledes, end de er blevet hos finansministeriet, så betyder det altså, at der åbnes for alle de dårligste og mørkeste sider i samfundslivet. De, der har gode forbindelser, kan få nogle gode ordninger indført, og mod dem, der er på den sorte liste i finansministeriet, bruger man sådan nogle revisorer eller sagførere, at de ikke kan få noget som helst igennem. Man får simpelt hen disse forskellige ting, hvor man forsøger at skrive nogle vedtægter, hvor man fortæller, at f.eks., hvad skal vi sige, planlægningsafdelingen i et givet firma skal have 44 pct. af disse overskudsandele, for dér ved man, at chefens elskerinde er ansat, og det ved finansministeren måske ikke — eller nu skatte- og afgiftsministeren. På den måde får man særbegunstigelser til fordel for personer, som man gerne vil begunstige, hovedaktionærer eller deres familie, eller hvad der kunne være tale om, og administration og besvær og utilfredshed og uproduktivitet i anvendelsen af samfundets ressourcer er resultatet.

Man kunne, hvis man havde tid nok, forlænge rækken af dårligdomme ved et sådant forslag. Det er absolut kun egnet til én eneste ting, nemlig til forkastelse.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil gerne begynde med at udtrykke, at jeg synes, det er en god ting, at dette forslag til folketingsbeslutning er kommet frem, således at man på ny kan få lejlighed til at drøfte opsparingsfremmende foranstaltninger og medarbejderindflydelse. Jeg synes, begge dele er en god ting, og jeg vil altså i modsætning til den sidste ordfører gerne være med til at drøfte tingene og gå det nøjere igennem.

Det gælder princippet i forslaget, hvor der er tale om udbytte- eller overskudsdeling på frivillig basis. Jeg vil gerne i denne forbindelse have lov til at minde om, at det konservative folkeparti mange gange i årenes løb er kommet med forslag, der ikke altid har nydt den tilslutning, som de gerne skulle have haft, forslag, der kunne bringe opsparingen og i øvrigt også medarbejderindflydelsen, i vejret.

Jeg erindrer i denne forbindelse også om, at forslagsstillernes parti ikke var hjemme, dengang vi rejste spørgsmålet om investeringskonti. Vi vil gerne kvittere med at være villige til at drøfte dette forslag, der nu er virkelig alvorligt og seriøst. Der kan nævnes flere ting, hvor vi i årenes løb har været med til at fremme ordninger, som vi synes tjener netop de formål, der er behov for at søge at få medarbejdere til at få, om jeg så må sige, foden indenfor også de steder, hvor de har det; jeg tænker i den forbindelse på det, der vel går under betegnelsen ØK-ordningen, og som blev gennemført for nogle år siden.

Der er altså ikke noget, der på forhånd er fremmed for os at gå ind på at drøfte, men jeg vil godt have lov til at sige, at med så forholdsvis løse rammer, som der i dette forslag er lagt, trænger det hele nok til en virkelig afklaring og undersøgelse. Det er vel også et spørgsmål, om kanaliseringen af de bundne midler er den rette, hvis det skal foregå enten i den pågældende virksomhed, eller det skal være i en investeringsforening. Det var måske naturligt at benytte de normale pengeforsyningskanaler, og vi kan da overveje, om man ikke kunne finde frem til det. Det